

Trust4Value Arbetspaket 1: Kartläggning av målgrupper och deras behov

Introduktion

För att kunna stärka konkurrenskraften för svenska företag och organisationer i och med ökade krav på spårbarhet för produkter så kommer det att krävas mer och riktad information till olika grupper i samhället. För att kunna bidra i detta krävs kunskap om olika funktioner/grupper i samhället och deras behov av olika typer av information vad avser spårbarhet och omfattning av produktpass. Dessa behov finns inte bara näringslivet utan även inom t.ex. offentlig sektor och allmänheten som troligen kommer att vara en stor användargrupp av produktpass.

Det finns flera orsaker till att spårbarhet och informationsöverföring är viktigt och det finns både övergripande och specifika behov av att kunna följa produkter och råvaror och dess egenskaper i leveranskedjan. Det handlar exempelvis om att främja en resurseffektiv och cirkulär ekonomi. Det kan även handla om att skapa marknadsfördelar genom att kunna erbjuda produkter och tjänster som uppfyller olika kundkrav eller att uppfylla kommande lagar och regler.

Med stärkt spårbarhet kan återvinning och återanvändning förbättras vilket minskar negativ påverkan inom flera hållbarhetsområden, stärka lönsamhet och konkurrenskraft, främja innovationer och teknikutveckling, samt att bättre bibehålla resursernas värde och undvika "downcycling".

I mars 2022 presenterade Europeiska kommissionen förordningen om ekodesign för hållbara produkter (ESPR) som är en del i Europeiska kommissionens handlingsplan för cirkulär ekonomi. Målsättningen är att normen inom EU ska bli hållbara produkter. Förslaget bygger på nuvarande ekodesigndirektivet, som idag omfattar energirelaterade produkter.

Det finns idag ett förslag att införa digitala produktpass inom ramen för det befintliga ekodesigndirektivet. Tanken är att varor som släpps ut på EU:s inre marknad ska åtföljas av ett digitalt produktpass som ger relevanta aktörer, konsumenter och myndigheter tillräckligt med information för att identifiera hållbarhet av produkter och på så vis hjälpa konsumenter och företag att göra välgrundade val vid köp av produkter.

Det digitala produktpasset ska också underlätta vid reparationer och återvinning, samt förbättra transparensen gällande produkters livscykelpåverkan på miljön. Produktpasset ska även underlätta för offentliga myndigheter att utföra kontroller av t.ex. efterlevnad av tillbörlig aktsamhet (due diligence-ändamål).

Förslaget anger att det är den ekonomiska aktören som släpper ut en produkt på marknaden som ska ange korrekt information i produktpasset. All information behöver finnas i ett format som är öppet och standardiserat med samverkan i fokus.

Övrig lagstiftning och omvärldskrav

Förutom den kommande förordningen om ekodesign för hållbara produkter (ESPR) och förslagen om digitala produktpass (DPP) finns det i allmänhet fyra olika kategorier av närliggande och kompletterande lagstiftning och omvärldskrav vilka kan kategoriseras som:

Kemikalierreglering

- REACH directive
- The Dangerous Substances Directive 67/548/ETY
- EU Chemicals Strategy
- Seveso Directive (2012/18/EU)

Cirkulär ekonomi, hållbarhet och avfallsrelaterad reglering

- The Waste Directive 2008/98
- Waste Framework Directive
- Waste Statistics Regulation (2150/2002)
- Packaging and Packaging Waste Directive (PPWD)
- European Critical Raw Materials Act (KOM(2023) 160)
- The Basel convention
- Industrial Emissions Directive
- Green Public Procurement
- EUTR
- Extended Producer Responsibility (EPR) scheme

Säkerhet och produktansvar relaterade lagar

- General Product Safety Directive (GPSD) (2001/95/EC)
- CE-märkning

Reglering relaterad till rapportering

- Non-Financial Reporting Directive (NFRD) 2022
- Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) (2014/95 EU)

Det finns även produktgruppsspecifika regler som endast gäller för vissa produkter, t.ex. avfall från elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) och begränsning av farliga ämnen (RoHS).

Därutöver kan kunder och konsumenter ställa krav. Många företag använder sig exempelvis av LCA-redovisningar, Eco-management and Audit Scheme (EMAS) och the Product Environmental Footprint (PEF) initiative för att redovisa kring hållbarhet (miljö).

Syfte

Syftet med projektet är att förbereda svenska organisationer för kommande krav på produktpass. För att kunna skapa och nå ut med ändamålsenlig information syftar detta arbetspaket (AP 1) till att identifiera och gruppera dessa olika funktioner samt att sammanfatta de policyrelaterade incitament, hinder och möjligheter som framkommer i intervjuer och enkäter.

Metod

Kvalitativa intervjuer har genomförts med elva personer inom tio organisationer genom semistrukturerad intervjumetodik (Patton 1990). De intervjuade, nio män och två kvinnor, arbetade inom olika typer av organisationer i olika delar av leveranskedjan.

Intervjuerna genomfördes via telefon eller webb och de berörde organisationen och de intervjuades kunskap om spårbarhet och informationsöverföring samt hur de såg på den information de själva har tillgång till och/eller skulle behöva inom organisationen för att kunna leva upp till större krav inom området, se frågebatteri sist i dokumentet.

Intervjuerna genomfördes under våren 2023 med målet att få en bild av hur verksamheter är rustade för kommande krav från marknaden och från myndigheter. Detta för att i nästföljande arbetspaket kunna skapa relevant information och utbildning för att stärka svenska organisationer.

Semistrukturerade intervjuer användes då de kan modifieras under intervjuens genomförande så de fokuserar på områden av särskild betydelse och kan anpassas till omständigheterna och nya insikter (Patton 1990). Kvalitativa metoder används till exempel för att studera områden som är okända a priori, vilket var fallet här (jfr Strauss & Corbin 1990). Det finns inget statistiskt signifikant test för att avgöra om kvalitativa resultat är giltiga (Eisner 1998), därför valdes att komplettera med en enkät.

Enkäten sändes ut via flera av projektparternas nyhetsbrev, se enkätfrågor sist i dokumentet. Svar inkom från 25 organisationer av olika slag. Intervju- och enkätfrågor togs fram gemensamt inom projektet.

Resultat

Generellt om myndigheters ökande krav om spårbarhet och informationsöverföring i leveranskedjan

Vi sände ut vår enkät brett men vi fick ganska få svar. Svaren kom från olika typer av organisationer. De fick själva ange sin bransch och de är redovisade tillsammans med frågorna sist i dokumentet.

I våra intervjuer med organisationer, som ändå får ses som vara relativt intresserade i och med att de valde att delta i en intervju, så var svaren i flera fall att organisationen generellt har en låg kunskap i ämnet.

I enkätsvaren framkom att ungefär en tredjedel ansåg att de hade hög eller mycket hög kunskap om spårbarhet inom organisationen, en tredjedel menade att kompetensen var kring medel eller varierade inom organisationen och en tredjedel bedömde att organisationen hade låg eller mycket låg kunskapsnivå om spårbarhet och informationsöverföring.

Det är även tydligt att det inom vissa branscher finns krav och tillhörande system som kan distribuera efterfrågade data men att det ofta också är så att varje företag har ett eget system.

Hälften av de som besvarade enkäten hade system eller tekniska hjälpmedel inom organisationen. En femtedel hade system eller tekniska hjälpmedel som även omfattade leverantör och/eller kund. En tredjedel hade inget system eller tekniska hjälpmedel för information kopplade till sina produkter.

I samband med de olika intervjuerna kom det upp flera olika regler och önskemål som innebär att organisationerna måste ha spårbarhet på åtminstone vissa insatsvaror:

- Överenskommelse om gränsjusteringsmekanism för koldioxid (CBAM) kommer göra att import av stål och betong ska betala skatt vid införande till EU. Detta innebär att denna typ av data kommer att samlas in.
- Organisationer som producerar, importerar eller använder kemikalier eller kemiska produkter har skyldigheter enligt EU:s REACH-lagstiftning vilka måste uppfyllas. Därav finns information kring detta.
- Avfall rapporteras även till Avfall webb, rapporteringssystem för statistik. Varje avfall har en specifik avfallskod. Ökade krav har kommit om farligt avfall. Detta ska rapporteras inom två dagar.
- EU:s timmerförordning (EUTR) berör spårbarhet. Enbart lagligt avverkad råvara får släppas ut på den gemensamma europeiska marknaden, så all träråvara och produkter av trä behöver

åtföljas av en försäkran att de inte kommer från kontroversiella källor eller är olagligt avverkade.

- Inom förpackningar finns förslag till lagstiftning dels för att minska omfattningen av onödiga förpackningar, dels för att öka möjligheterna till återanvändning och återvinning (Packaging and Packaging Waste Regulation, PPWR) som inte är en del i ESPR.

I enkätsvaren framkom dock att 20 av 25 svarande saknade information från tidigare led och eller information om råvaror/insatsvaror (dvs längre bak i kedjan). I enkäten angav även två tredjedelar av de svarande att de inte alltid kunde ge kunder specifik information (exempelvis om råvara, sammansättning eller produktionsprocess) om deras produkter. I fritextsvar framkom att leverantören inte delar med sig av data, att data från leverantörens leverantör saknas och att råvarudata saknas. En angav att kemikalier och metaller är svårare att spåra till källan än textil och trä. En svarande angav att data lagras på fel sätt så den är svår att komma åt och även sekretess togs upp.

I intervjuerna togs upp att kommissionen fastställer regler för hur företagen bör ta hänsyn till de mänskliga rättigheterna och miljön i de globala värdekedjorna, Human Rights Due Diligence Act (HRDD). HRDD berör riktlinjer och processer inom organisationen.

Redovisning av hållbarhetsinformation inom organisationer kan göras med ESG-rapportering (ESG - Environmental, Social and Governance) och innebär redovisning kring miljö, socialt ansvar och styrning (bolagsstyrning). ESG-ramverket handlar om att mäta och kartlägga organisationens påverkan och hantera hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter och arbeta för förbättringar i syfte att bidra till en hållbar utveckling. Regelverk kring ESG finns inte men EU-kommissionen har antagit ett förslag till direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag (due diligence), i fråga om hållbarhet. Förslaget syftar till att främja den gröna omställningen och skydda de mänskliga rättigheterna.

I enkätsvaren framkom att standarder användes för hållbarhetsredovisning hos en femtedel av de svarande, t.ex. nämndes ISO 14001.

EU-förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (Sustainable Finance Disclosure Regulation, SFDR) syftar till att omdirigera kapitalflödet mot hållbar finansiering och ska samverka med ESG:s Due Diligence-krav.

En intervjuad nämnde även att det finns regelverk som säger att om ursprungsland anges så ska råvaran till minst 50 % vara ifrån det landet.

Det finns även regler i andra länder som påverkar. Vissa regleringar finns redan i Norge, Frankrike, Tyskland och Nederländerna vilket påverkar upphandlingar. Upphandlingsmyndigheten har även anammat OECD:s riktlinjer liksom stora företag som ligger i framkant. De pushar även för produktspecifik information, angav en av de intervjuade.

Specifikt om Digitala produktpass (DPP)

Många, alla utom en, av de intervjuade hade hört talas om detta förslag till reglering och det nämndes även att bl a elektronik är en prioriterad bransch. Då dessa pass är på produktnivå förenklar det för konsumenter, menade en av de intervjuade.

I intervjuerna framkom även att organisationerna är frågande till vilken information som kommer att efterfrågas och hur konfidentiella data kommer att hanteras. En intervjuad tog upp frågan om allt kan anges eller om data kommer att missbrukas.

Två tredjedelar av de som besvarade enkäten upplevde att myndigheter ställer ökande krav om cirkulär leveranskedja och därmed mer krav på spårbarhet och informationsöverföring. De flesta menade att detta påverkade den egna organisationen, två menade att det var mer generella krav.

Nuläge och önskat läge för informations- och leveranskedja

De intervjuade beskrev de förutsättningar som de har idag, vilka skiljer mellan olika branscher. Några gav även uttryck för önskemål om framtiden.

I en tredjedel av enkätsvaren framkom att standarder användes för identifiering av produkter, GTIN och ISO 13485 angavs. I vissa branscher, såsom exempelvis skogsbranschen, finns system där i princip all råvara från skogen noteras inom VIOL. Inom svenskt skogsbruk finns Biometria som är en medlemsägd organisation som genomför opartisk mätning av skogsråvara och ett dataöverföringssystem som heter VIOL nyttjas för att redovisa skogsprodukter i affärerna mellan skogsägare och industri (inklusive transporter).

Inom byggbranschen finns sedan 2018 en överenskommelse mellan de stora organisationerna att GTIN¹ är den standard som ska användas. Data finns digitaliserad åtminstone till en viss nivå, men data delas inte vidare i så hög grad utan finns inom den egna organisationen.

De textila värdekedjorna är komplexa och där finns det flera stora aktörer som levererar bra information men också många små aktörer som har större utmaningar med informationsflödet. För att minska risken för fusk kan man välja geografisk härkomst, exempelvis att endast köpa inom EU, och det finns även certifieringar som t.ex. Ecotex sa en av de intervjuade. Data om framförallt tillsatskemikalier delas, och i annat fall nyttjas information på hemsidor och etiketter.

Inom förpackningsindustrin anges att pantsystem innebär en viss spårbarhet. En intervjuad angav att information idag samlas i Excel-filer och då inte på produktnivå utan för större enheter. Någon annan nämnde att hållbarhetsinformation samlas via Worldfavor.

Inom avfallsbranschen hanteras stora mängder avfall och de kommer inte läsa av märkningar på enskilda produkter. Det är enbart farligt avfall eller väldigt värdefull råvara som kan hanteras per produkt.

En av de intervjuade nämnde att de hade en blockchain-liknande lösning för informationsöverföring, Möbelfakta READY, och en annan nämnde ChainTraced.

Aktörer längre fram i kedjan upplever att det finns brister längre bak i kedjan. Exempelvis anger en återförsäljare att det tycks saknas information från smältverk vidare mot monteringsfabriker. En annan påtalar att de har en stor mängd leverantörer av råvara (råolja) och dessa inte alltid delar information om exempelvis ursprung. En nämner att mindre aktörer är mer ovilliga att lämna ut data då de inte riktigt litar på att data kommer att hanteras korrekt. Vad gäller avfall nämns att företagsavfall är enklare då det åtföljs av en specifikation av volym och innehåll medan hushållsavfall kan vara väldigt varierat både i volym och innehållsmässigt.

Kundkrav idag rör exempelvis certifierad träråvara, mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter (Code of Conduct nämns) samt även spårbarhet för att undvika konfliktmineraler. Vissa kunder vill även kunna välja produkter utifrån klimatpåverkan eller ha klimatinformation för att kunna nyttja i sina egna beräkningar.

¹ GTIN (Global Trade Item Number) ger produkter en unik identifikation genom artikelnummer vilket presenteras t.ex. som en streckkod på varan.

För avfall gäller kraven främst kvalitet, dvs att avfallsråvaran håller viss renhet och inte har för mycket föroreningar/annat innehåll än det önskade.

Flera nämnde att företag idag delar generell information om sitt hållbarhetsarbete via sina hållbarhetsrapporter och hemsidor. En intervjuad menade dock att all produktspecifik information är manuell just nu, och att det är en börda. Framgent kommer det finnas väldigt mycket bättre access automatiskt till specifika data. Dock kan de inte idag göra individuella rapporter på produktnivå till alla våra kunder.

I enkäten skrev en svarande "Vi har vad jag brukar kalla "*a block chain of handshakes*". Vi kan spåra det mesta gällande våra produkter, men vi har inte den digitala infrastrukturen för att göra det på ett automatiserat sätt så det blir enormt resurskrävande."

En intervjuad nämnde att de inte levererade information om växthusgasutsläpp till tredje part men att de gav sina kunder data för produkternas koldioxidavtryck, carbon footprint. Det nämndes även att det inte är möjligt att leverera information om vem som sålt virke då det regleras via GDPR, men att de kan informera om geografisk härkomst på exempelvis landskapsnivå. Viss information kan även vara affärshemligheter (t.ex. exakt materialinnehåll).

Högst på önskelistan från våra kunder är att få produktspecifika koldioxidavtryck, och de flesta stora leverantörer beräknar detta och lägger ut information på sin hemsida, sas i en intervju. Sedan kan en utmaning vara att se om det är jämförbara data. Andra delar, som att spåra till mineraler, kommer ta tid, dock finns idag certifieringar för att undvika konfliktmineraler.

Fyra femtedelar menade att de skulle ha nytta av att kunna följa sina produkter i hela leveranskedjan, men att de inte kan göra det idag. Två tredjedelar menade att det även skulle vara värde i att information om produkter finns vid återanvändning och/eller återvinning. Det är dock endast en tredjedel av dessa organisationer som har möjlighet till det idag.

Behov och önskemål för utvecklad spårbarhet/informationsöverföring

De frågetecken de intervjuade lyfte var att de vill veta vad som ska rapporteras och i vilket format. Vilka data behöver kunderna och vad kan du välja att inte avslöja utan att behöva skämmas. Kommer det finnas regler kring hur beräkningar ska utföras?

Man ser ett behov av enklare informationsöverföring mellan olika aktörer. Intervjuade trycker på att det är viktigt att alla jobbar gemensamt och samtidigt, för ökad informationsöverföring i samsyn och att det inte utvecklas enskilda parallella system.

En intervjuad nämnde även att om spårbarhet och informationsöverföring ska bli bättre i detaljbranschen behövs att de stora drakarna går före och ställer krav för att få bollen i rullning.

I enkätsvaren framkom att fler typer av information och/eller mer specifik information för enskilda produkter kommer att krävas inom de svarandes organisation inom 1-2 år. Knappt hälften pekade på att detta beror på att organisationerna själva kommer att ställa fler krav, att myndigheter ställer fler krav och att kundkraven ökar. En femtedel menade att det främst beror på myndighetskrav medan en femtedel angav antingen egna krav eller kundkrav som främsta orsak. Resterande angav att de inte såg dessa krav nu inom 1-2 år.

I enkäten kunde organisationer ange vad de saknade i samband med spårbarhet och informationsdelning och här kunde de svarande ange mer än en orsak. Då framkom det att det organisationer saknade främst var tid för implementering, tätt följt av ekonomiska resurser för att

investera i ny teknik. Många ville även ha mer kunskap om myndigheternas krav och en tredjedel efterfrågade även vägledning om hur informationsdelning sker rent tekniskt.

Diskussion

Att det blev så få svar på enkäten tolkar vi som att medvetenheten inte är så stor. Generellt är ett tydligt problem att många organisationer idag inte har kunskap om att myndigheter ser spårbarhet som en allt viktigare fråga. Hypotesen att olika branscher har olika kunskapsnivå är nog inte riktigt sann. De flesta tycks ha en ganska grundläggande kunskap. Företag som arbetar mer globalt har andra länders krav att förhålla sig till och företag som handhar råvaror och produkter som berörs av specifik lagstiftning behöver givetvis förhålla sig till denna reglering. Förutom de regler och omvärldskrav som listats i introduktionen så tog de intervjuade upp ytterligare krav såsom CBAM, HRDD och ESG Due Diligence. Enkätsvaren gav visserligen en lite bredare bild av populationen men då det varit svårt att få organisationer att svara menar vi att denna generella slutsats att kunskap om medvetenhet är låg ändå stämmer.

Leverantörskedjor är oftast mycket komplexa och består av ett stort antal material, produkter och aktörer. Det är en administrativ utmaning att ha full koll på sitt huvudflöde men därtill kan det finnas bi- och restflöden som inte ligger inom den huvudsakliga affären, dvs. den produkt eller tjänst som organisationen primärt levererar.

Det är tydligt att nuvarande och kommande krav inom spårbarhet och informationsöverföring berör de flesta som tillverkar och handlar med olika produkter. Det är också tydligt att organisationer har anpassat sig till de krav som finns, men att de inte riktigt ser hur de kan tackla kommande krav. I enkäten framkom att det saknas både tid och ekonomi för att investera i och sedan implementera ny teknik. Många företag har interna system men har svårt att föra data vidare på ett enkelt sätt. Automatiserade system tycks saknas. Några vill kanske inte heller redovisa allt av olika orsaker. Flera anger att det är lättare få information från stora företag medan de mindre är mer ovilliga att lämna ut data då de är osäkra på om data kommer användas på ett korrekt sätt.

Det finns flera initiativ genom olika typer av regleringar och lagstiftning men även branschspecifika initiativ för spårbarhet inom branschernas värdekedjor samt initiativ för spårbarhet kring specifika frågor som klimatutsläpp och sociala frågor (arbetstagares rättigheter). Det innebär dock att flera parallella system skapas med stor risk att de inte använder samma nomenklatur och systemgränser samt andra aspekter som minskar jämförbarhet och även spårbarhet.

Vidare bör betänkas att behovet av information kan skilja sig åt. Information som kan hjälpa en aktör kan för en annan aktör bara resultera i ökade administrativa kostnader. Frågan är också om tidsaspekter för spårbarhet kan komma att behöva definieras.

Det är nog naivt att tro att spårbarhet på produktnivå är relevant när man kommer till storskalig avfallshantering. Kunskap om produkters innehåll kan vara intressant vid pantsystem, eller om produkten lämnas separat till tillverkaren för någon form av återbruk eller återvinning.

På det övergripande planet är ett problem att det saknas ett gemensamt system och språkbruk för att skapa en god dialog och förståelse mellan aktörer inom samma bransch, mellan branscher och mellan länder. Detta försvårar kommunikation och överförande av data och i slutändan därmed även resurseffektiv och cirkulär hantering av resurser på ett betydande sätt.

Slutsats

Vår kartläggning visar att det som krävs är grundläggande information som kan ges brett till alla. Slutsatsen blir då att vårt vidare arbete i projektet bör rikta sig mot att lyfta kunskapen hos svenska företag och organisationer generellt. Ett problem utifrån kraven på produktpass är dock att det idag inte finns tillräcklig kunskap om vilken information efter varje livscykel som skall följas vidare. Dock efterfrågas alltmer hållbarhetsinformation för produkter varför det finns all anledning för företag och organisationer att påbörja detta arbete nu. Kraven kommer inte bara från EU utan dessa frågor är aktuella även internationellt, liksom från kunder.

Förbättrat samarbete kommer att krävas. Ett effektivt system för spårbarhet och informationsöverföring bör i så stor utsträckning som möjligt baseras på de befintliga system som redan idag finns för informationsinsamling för att undvika komplexitet och administration. Dock finns behov av standardiserad information och nomenklatur, eller att information i olika system kan översättas. Inom det fortsatta arbetet i projektet kan vi lyfta de standarder som finns redan idag och andra initiativ/certifieringar och hur dessa kan underlätta för svenska företag och organisationer. Projektet kanske även kan hjälpa till att sammanföra olika branscher?

Referenser

Eisner, E. 1998. *The enlightened eye: Qualitative inquiry and the enhancement of educational practice*. Merrill, Prentice-Hall, Upper Saddle River, New Jersey, USA. p.39, 201. ISBN: 0-13-531419-4.

Patton, M. Q. 1990. *Qualitative Evaluation and Research Methods*. 2nd Ed. Sage Publications Newbury Park, California, USA. p. 172, 184, 196, 280-281, 283-284, 360- 362. ISBN: 0-8039-3779-2

Strauss, A. & Corbin, J. 1990. *Basics of qualitative research: Grounded theory procedures and techniques*. Sage Publications, Newbury Park, California, USA. p. 19, 30, 42-43. ISBN 0-8039-3250-2.

Frågebatteri vid intervjuer

Frågor som kan ställas under intervjun, dock anpassade efter situation:

- Vad känner du till kring myndigheters ökande krav om spårbarhet och informationsöverföring i leveranskedjan?
 - Green Deal, ESPR, due diligence act etc.
- Känner du till DPP?
 - Även fråga om spårbarhet/informationsöverföring generellt?
- Vad kommer DPP innebära för er organisation?
 - Kommer ni kunna få input från era kunder (dvs de som är efter den intervjuade organisationen i leveranskedjan)? Och från leverantörer och deras leverantörer (dvs de som är före den intervjuade organisationen i leveranskedjan, och i förekommande fall i flera led).
- Hur följer ni era produkter idag?
 - Inom organisationen? Vidare till kund? Hur långt bak i värdekedjan?
- Hur delar ni information med era kunder (dvs nästa steg i leveranskedjan)?
 - Vill ni dela information? Finns information ni inte vill dela?
- Har ni system för spårbarhet/tekniska hjälpmedel? Uppströms/nedströms
- Har ni kundkrav kring spårbarhet/informationsöverföring?
 - Vilka frågor får ni från era kunder om era råvaror/produkter om innehåll och hållbarhet? Skillnad på krav från konsumenter och professionella kunder (om ni säljer dit)
- Har ni tillräckligt med information (innehåll - hållbarhet) från era leverantörer?
 - I hela kedjan (från start till slut)?
 - I alla sammanhang? Är leveranskedjan komplex?
- Använder ni standarder? För identifiering av produkter o parter, för dataöverföring mellan de olika leden
- Har ni någon certifiering kring chain of custody?
 - Vad saknar ni? (Är det tid, vägledning/kunskap eller kanske resurser som önskas?)

Enkät

Vilken bransch/produktgrupp representerar du?

(fritext) _____

Svar:

Försäljning, Metallprodukter, Samhällsbyggnadssektorn, Industri, Retail inredning, Bergmaterialförsörjning och schakthantering, Kunskapsledande IT-bolag som digitaliserar samhället, Digital Twin lösningar, Med Tech, Tillverkningsindustri, Elektroniska produkter, Tillverkningsindustri, Fiberoptiska nät, Elektronik, Möbler, Kemi, Kontorselektronik kopiatorer skrivare, Livsmedel, Fastighetsbranschen, Möbler, Gruvindustri, Kött, Kosmetiska produkter, Tryckt media samt Batteritillverkning

Var i leveranskedjan befinner ni er? (möjligt kryssa fler rutor)

- Råvaruleverantörer (primära och sekundära råvaror)
- Producenter av mellanprodukter

- Producenter av slutprodukter
- Försäljning till företag och organisationer (B2B)
- Försäljning till konsumenter och slutanvändare (B2C)
- Yrkesmässig användare eller inköpare av produkter (inkl uthyrning)
- Underhåll och reparationstjänster
- Återvinningsföretag (insamling, demontering och avfallssortering)
- Transportörer/Lagerhållare
- Myndigheter/Revisorer/Certifierare

Hur stor är er organisation?

- 0-10 anställda
- 11-50 anställda
- 51-200 anställda
- 201+ anställda

Hur komplex klassar ni er leveranskedja?

- låg komplexitet (få leverantörer, få kunder och få ingående och utgående komponenter och/eller produkter)
- medel
- hög komplexitet (många och/eller olika leverantörer och kunder samt många ingående och utgående komponenter och/eller produkter)
- Är inte del av en leveranskedja, t ex revisor

Kan ni koppla specifik information (exempelvis om råvara, sammansättning eller produktionsprocess) till era produkter?

- Ja, vi kan men vi gör det inte.
- Ja, och vi gör det på övergripande nivå (ej per enhet)
- Ja, och vi gör det per producerad enhet
- Nej.

Har ni system/tekniska hjälpmedel för information kopplade till era produkter?

- Ja, inom organisationen
- Ja, leverantörer och organisationen använder samma system
- Ja, leverantörer, organisationen och kunder använder samma system
- Ja, organisationen och kunder använder samma system
- Nej, vi har inget system. Det sker manuellt/analogt.

Anser ni att ni har tillräckligt med information kopplade till era råvaror/insatsvaror från era leverantörer?

- Ja.
 - Nej, saknar information om råvaror/insatsvaror
 - Nej, saknar information om tidigare leda produktionsprocess
- Om nej. -> Möjlighet att utveckla vilken information saknas: (fritext)_____

Kan ni ge era kunder specifik information (exempelvis om råvara, sammansättning eller produktionsprocess) om era produkter?

- Ja, vi kan men kunderna efterfrågar det inte.
- Ja, vi har hittills alltid kunnat ge efterfrågad information
- Delvis, men ibland kan vi inte svara på kundens frågor.
- Nej.

-> Om "Delvis" eller "Nej". Beror detta på:

- Informationsbrist
- Annan orsak -> Vilken orsak? (fritext)_____

Upplever ni att myndigheter ställer ökande krav om cirkulär leveranskedja och därmed mer krav på spårbarhet och informationsöverföring?

- Nej.
- Ja, generellt men inte speciellt för vår bransch/produktgrupp.
- Ja och det påverkar vår bransch/produktgrupp.

Finns det anledning att tro att fler typer av information och/eller mer specifik information för enskilda produkter kommer krävas inom er organisation inom 1-2 år?

- Ja.
- Nej vi upplever inte några krav på information och spårbarhet nu och ser inte att det kommer i närtid.
- Nej vi upplever att vi redan har och delar mycket information och ser inte några ökande krav i närtid.

-> Om "ja" (möjlighet till fler kryss)

- Ja, vi ser fler kundkrav
- Ja, vi ser fler krav från myndigheter.
- Ja, vi ser att vi själva kommer att ställa fler krav på våra leverantörer.

Skulle ni ha nytta av att följa era produkter i hela leveranskedjan?

- Ja, men vi kan det inte idag.
- Ja och vi har information om våra produkter i hela kedjan.
- Nej.

Ser ni behov av att information om era produkter finns vid återanvändning och/eller återvinning?

(Exempelvis om era produkter kan återanvändas eller återvinnas som komponenter och ni då skulle vilja göra det i er verksamhet?)

- Ja, men vi kan det inte idag.
- Ja, denna information finns redan idag.
- Nej, våra produkter kan återanvändas/återvinnas av vem som helst.

Använder ni standarder?

- Ja, för identifiering av produkter
- Ja för datahantering och -överföring.
- Ja, för hållbarhetsredovisning
- Ja för _____

Nej

-> Om "ja" – Vilka standarder/standardserier använder ni er av?

(fritext)_____

Har ni någon certifiering kring chain of custody (spårbarhets- och redovisningssystem)?

Ja

Nej

-> Om "ja" – Vilken/a? (fritext)_____

Hur bedömer du er organisations kunskapsnivå i frågor kopplade till spårbarhet och informationsdelning?

- Mycket hög
- Hög
- Medel
- Låg
- Mycket låg
- Varierande

Saknar er organisation något i samband med spårbarhet och informationsdelning?

Ja

Nej.

-> Om "ja": Vad saknas? (möjlighet till fler kryss)

- Mer kunskap om vilka krav som ställs från myndigheter.
- Vägledning om hur informationsdelning sker rent tekniskt
- Ekonomiska resurser för att investera i ny teknik.
- Tid för att implementera ny teknik

Annat, vad? (fritext) _____

Har ni något mer ni vill tillägga i sammanhanget?

(fritext) _____

Får vi kontakta er längre fram i vårt projekt?

Ja, e-post: _____

Nej